

Sygn. akt I CSK 342/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko P. spółce z o.o. w W. i J. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Pozwani złożyli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 grudnia 2015 r., oddalającego ich apelację od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 września 2014 r., którym Sąd Rejonowy zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 65 733 zł z odsetkami. Powołując się na naruszenie art. 498, art. 555 k.c. i art. 509 k.c., art. 14 § 2, art. 180 i art. 262 § 1 k.s.h. oraz art. 232 i art. 233 § 1 k.p.c. wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołali się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Twierdzili, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii, czy umowa zbycia udziałów w spółce z o.o. powinna być zawarta w formie pisemnej z podpisami poświadczonymi notarialnie także w odniesieniu do załącznika stanowiącego jej integralną część i czy do sprzedaży praw stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży dotyczące wad fizycznych. Poza tym w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów w celu wyjaśnienia

kwestii, czy wniesienie kapitału do spółki z o.o. wskutek potrącenia wierzytelności należy uznać za wkład pieniężny, czy za aport, i czy w razie wniesienia kapitału w tej formie ma zastosowanie art. 14 § 4 k.s.h., a ponadto czy umowy przelewu i potrącenia powinny zawierać dokładnie określoną wierzytelność, tj. jej wysokość oraz stosunek prawny z jakiego pochodzi, i czy brak takiego określenia powoduje nieważność umowy.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczyli argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie wskazanych przez nich przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Z kolei wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, skarżący powinien wykazać, że przepisy potrzebne do rozstrzygnięcia skargi wywołują poważne wątpliwości interpretacyjne i wyjaśnić, na czym one polegają albo wykazać, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Skarżący nie sprostali tym wymaganiom, gdyż sformułowane przez nich zagadnienia prawne i poważne wątpliwości mające uzasadniać potrzebę dokonania wykładni przepisów sprowadzają się do postawienia pytań. W uzasadnieniu przytoczonych podstaw kasacyjnych skarżący dali jedynie wyraz temu, że nie

zgadzają się z oceną prawną wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Tego rodzaju ujęcie nie może być uznane za wykazanie przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. i pozwala na stwierdzenie, że skarżącym nie chodzi o wyjaśnienie istotnych dla praktyki sądowej zagadnień prawnych, lecz o poddanie zaskarżonego wyroku kontroli kasacyjnej. Uszło również uwagi skarżących, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżących przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.